

[Ministeren for Grønland.]

tilsagn om samarbejde, og Grønlandsrådet er da også enig i, at man i fællesskab skal udarbejde en forskningsplan til belysning af de allerede nævnte forskningsopgaver.

Jeg kan føje til, at der i ministeriet er taget hensyn hertil i vort bidrag til den kommende finanslov.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Erhard Jakobsen* til indenrigsministeren:

„Med hvilken begrundelse nægtes der kommunerne tilladelse til at optage lån med højere rente end 8,5 pct. for korte og 9,35 pct. for lange lån?“

Erhard Jakobsen: Man er jo altid lidt beklemmt, når man står på denne talerstol. Når jeg i dag er særlig beklemmt, skyldes det ikke så meget den tidligere citerede bemærkning fra hr. Helge Steincke, for den kan da nok ikke have været møntet på mig; men det skyldes navnlig bevidstheden om, at når dette hus i øjeblikket syder af spænding og forventning forud for den store debat, der skal i gang om et af tidens, eller skal vi sige denne uges brændende spørgsmål: hvorvidt vi skal have TV-avis eller ej, så er det vel lidt risikabelt, at man, skal vi sige spilder medlemmernes tid med sådan nogle bagateller som at tale om kommunernes finansielle vanskeligheder. Jeg vover det dog alligevel.

Mit spørgsmål er sådan set en fortsættelse af mit indlæg under åbningsdebatten, hvor jeg pegede på, at kommunernes vanskeligheder ikke blot var betydelige, men også at de absolut ikke var afsluttet. Jeg pegede på, hvordan der ikke tilsigtet, men dog i realiteten under praktiseringen af kreditstramningen — den nødvendige kreditstramning — fandt en diskriminering sted over for kommunerne. Jeg pegede på, at en lang række finansieringskilder var lukket og altså ikke længere er tilgængelige for kommunerne. Det, jeg i dag vender tilbage til, er, at den sidste udvej, som en kommune i og for sig har, nemlig at låne penge, der almindeligt kommer frem på markedet, også er lukket, idet kommunerne, for at kunne konkurrere med private om disse penge, må være i stand til at betale den rente, der forlanges. Denne rente spil-

ler stort set ingen rolle for den private erhvervsdrivende — i alt fald for en lang række private virksomheder spiller renten en ganske underordnet rolle — og derfor vil disse private virksomheder i rigt mål kunne låne, hvad de har brug for. For kommunerne sættes der direkte — fra indenrigsministeriet eller gennem tilsynsorganet, amterne — en grænse på 8,5 pct. for korte lån og 9,35 pct. for lange lån. Til denne rente kan der i alt fald i det stor-københavnske område ikke lånes penge. Renten for lån, som man kan opnå på anden måde, er væsentlig højere; her taler jeg om det regulære marked; jeg tør slet ikke tænke på, hvad man på det grå eller det sorte marked betaler for lån af penge. Giver man ikke kommunerne adgang til at låne af disse midler, bliver det andre, der får dem i stedet for, og da de altså ikke alle sammen går ad de regulære veje, vil mange af disse midler gå til opgaver, der ikke er nær så nødvendige som de opgaver, kommunerne kunne have løst for de samme midler. Jeg tvivler på, at denne politik kan være rigtig; den kan i alt fald ikke være i kommunernes interesse, og det er derfor, jeg har stillet mit spørgsmål netop til kommunernes minister.

En ting, som jeg specielt har studset over, er dette, at man finder det rimeligt at tillade en højere rente for lange lån end for korte lån. Jeg kan se mange hensyn, der taler herfor, men ikke hensynet til kommunernes interesse, for på et tidspunkt, hvor man regner med, at renten er væsentlig højere, end den forhåbentlig vil være i fremtiden, må det være i kommunernes interesse at få korte lån, idet man herved kun forpligter sig for ganske få år, hvorimod interessen i et langt lån med høj rente må være væsentlig mindre. Altså skulle der være god grund for en kommune til at betale mere for et kort lån end for et langt lån, hvis man alene skal se det ud fra kommunernes interesse. Og jeg vil mene, at når kommunernes minister såvel som andre myndigheder skal tage stilling til et kommunalt andragende, må det være deres opgave at se på sagen ud fra kommunernes interesse og ikke ud fra andre interesser. Derfor mit spørgsmål til den højtærede indenrigsminister: med hvilken begrundelse nægtes der kommunerne til-